ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 29ης Σεπτεμβρίου 2000 *

Στην υπόθεση C-290/98,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την C. Tufvesson και τον V. Kreuschitz, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Δημοκρατίας της Αυστρίας, εκπροσωπούμενης από την C. Stix-Hackl, Gesandte στο Υπουργείο Εξωτερικών και τον P. Erlacher, Ministerialrat στο ίδιο υπουργείο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Αυστρίας, 3, rue des Bains,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας,

— περιορίζοντας την απαγόρευση της νομμοποιήσεως εσόδων που προβλέπει το άρθρο 165 του Strafgesetzbuch σε περιουσιακά στοιχεία των οποίων η αξία υπερβαίνει τα 100 000 αυστριακά σελίνια (ATS)·

— προβλέποντας την απόδειξη της ταυτότητας του πελάτη κατά το άνοιγμα λογαριασμού χρεωγράφων όχι από την 1η Ιανουαρίου 1994 (έναρξη ισχύος της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο) αλλά από την 1η Αυγούστου 1996·

— παραλείποντας να προβλέψει την απόδειξη της ταυτότητας του πελάτη για κάθε συναλλαγή που πραγματοποιείται για ή από υφιστάμενο λογαριασμό χρεωγράφων και προβλέποντας την, στο άρθρο 40, παράγραφος 5, του Bankwesengesetz μόνο για την παραλαβή και την κτήση χρεωγράφων προοριζομένων για λογαριασμό χρεωγράφων·

— παραλείποντας να προβλέψει την απόδειξη της ταυτότητας του πελάτη για κάθε άνοιγμα βιβλιαρίου καταθέσεων από την 1η Ιανουαρίου 1994·

— παραλείποντας να προβλέψει την απόδειξη της ταυτότητας του πελάτη για κάθε συναλλαγή που πραγματοποιείται από βιβλιάριο καταθέσεων το οποίο ανοίχθηκε πριν ή μετά την 1η Ιανουαρίου 1994,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και από τα άρθρα 2 και 3, παράγραφοι 1, 5 και 6, της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1991, για την πρόληψη της χρησιμοποιήσεως του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ΕΕ L 166, σ. 77),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα A. Saggio

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Ιουλίου 1998 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), προσφυγή με την οποία ζήτησε να αναγνωριστεί ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας,

— περιορίζοντας την απαγόρευση της νομιμοποιήσεως εσόδων που προβλέπει το άρθρο 165 του Strafgesetzbuch σε περιουσιακά στοιχεία των οποίων η αξία υπερβαίνει τα 100 000 αυστριακά σελίνια (ATS)·

— προβλέποντας την απόδειξη της ταυτότητας του πελάτη κατά το άνοιγμα λογαριασμού χρεωγράφων όχι από την 1η Ιανουαρίου 1994 (έναρξη ισχύος της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο) αλλά από την 1η Αυγούστου 1996·

— παραλείποντας να προβλέψει την απόδειξη της ταυτότητας του πελάτη για κάθε συναλλαγή που πραγματοποιείται για ή από υφιστάμενο λογαριασμό χρεωγράφων και προβλέποντας την, στο άρθρο 40, παράγραφος 5, του Bankwesengesetz μόνο για την παραλαβή και την κτήση χρεωγράφων προοριζομένων για λογαριασμό χρεωγράφων·

— παραλείποντας να προβλέψει την απόδειξη της ταυτότητας του πελάτη για κάθε άνοιγμα βιβλιαρίου καταθέσεων από την 1η Ιανουαρίου 1994·

— παραλείποντας να προβλέψει την απόδειξη της ταυτότητας του πελάτη για κάθε συναλλαγή που πραγματοποιείται από βιβλιάριο καταθέσεων το οποίο ανοίχθηκε πριν ή μετά την 1η Ιανουαρίου 1994,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και από τα άρθρα 2 και 3, παράγραφοι 1, 5 και 6, της οδηγίας 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1991, για την πρόληψη της χρησιμοποιήσεως του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ΕΕ L 166, σ. 77).

2 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 19 Ιουλίου 2000, η Επιτροπή δήλωσε στο Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 78 του Κανονισμού Διαδικασίας, ότι παραιτείται από την προσφυγή της και ζήτησε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 69, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, να καταδικαστεί η Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

3 Με επιστολή που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Αυγούστου 2000, η Δημοκρατία της Αυστρίας δήλωσε ότι έλαβε γνώση της παραιτήσεως της Επιτροπής και πληροφόρησε το Δικαστήριο ότι δεν θεωρεί σκόπιμο να υποβάλει παρατηρήσεις επί της αποφάσεως περί παραιτήσεως.

4 Υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να διαταχθεί η διαγραφή της παρούσας υποθέσεως.

5 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο παραιτούμενος διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν το ζητήσει ο αντίδικος με τις παρατηρήσεις του επί της παραιτήσεως. Ωστόσο, κατόπιν αιτήσεως του παραιτουμένου διαδίκου, καταδικάζεται στα έξοδα ο αντίδικος αν τούτο δικαιολογείται από τη στάση του.

6 Εν προκειμένω η προσφυγή και, στη συνέχεια, η παραίτηση της Επιτροπής προκλήθηκαν από τη στάση της Δημοκρατίας της Αυστρίας η οποία έλαβε τα αναγκαία μέτρα για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της μόνο μετά την άσκηση της προσφυγής.

7 Συνεπώς η Δημοκρατία της Αυστρίας πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

1) Η υπόθεση C-290/98 διαγράφεται από το Πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

2) Η Δημοκρατία της Αυστρίας καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 29 Σεπτεμβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias